

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 04808

A MAYSE FUN DRAY TSIGELAKH VAYSE

Y. Kaminski

*Permanent preservation of this book was made possible
by Mel Ilberman
in memory of
Carl Ilberman*

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

י. קאמינסקי.

א מעשה פון דריי ציגעלאָד וועירסע

אלומטראַרט

פּוֹן

ב. קאַזולאָווסקי.

אַרְוִיסְגֶּעֶבעָן פּוֹן פֿאָרְלָאָג

שׂוֹאַלְבָּן

נִיוּ יָאָרָק, 1927

קלינינוגראג טוריינ גומער צוויי.

Copyright 1927

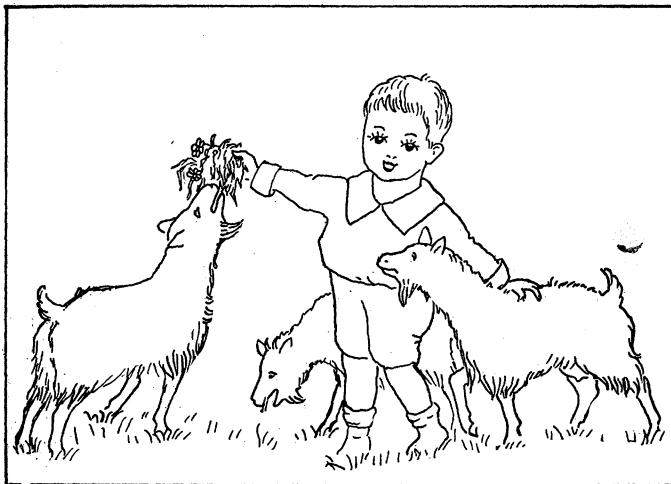
by J. KAMINSKY.

אלע רעכט פאראבאהאלטען.

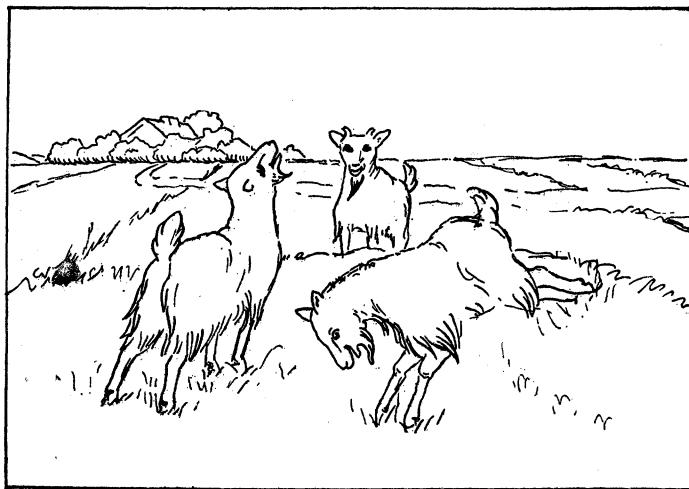
פאראלאג שווואלבן, ניו-יירק.

געוועידמעט די אידישע קינדרערנガרטנס.

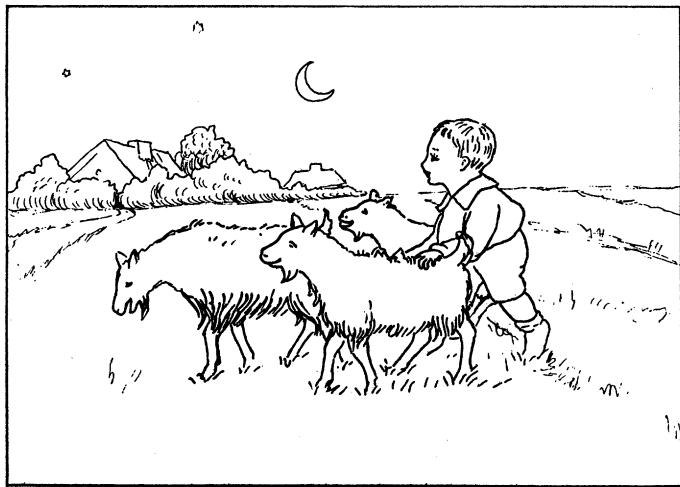
**א מעישה
פון דריי ציגעלאָד ווייסע**

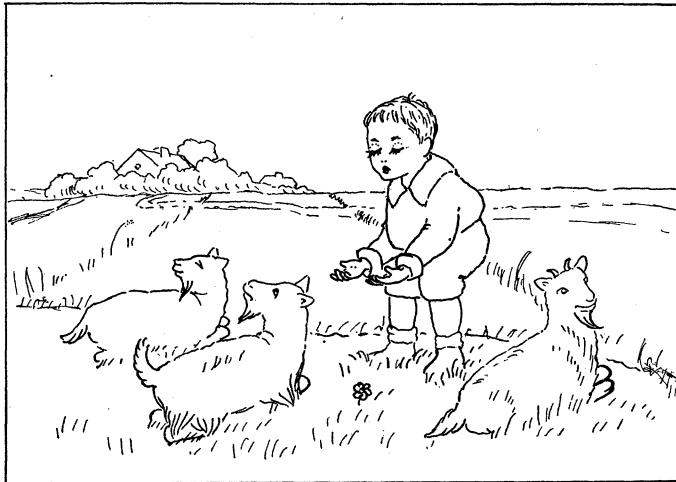
געווען אָ מאָל אָ אַינְגָעַלְעַ
אָ אַינְגָעַלְעַ אָ קְלִיְינִים,
וּאָם דָאָט גַעַהַאָט דָרְיִי צִיגְנָעַלְאָהּ,
דָרְיִי וּוַיִּסְעַ — אַיִינִים אָוֹן אַיִינִים.

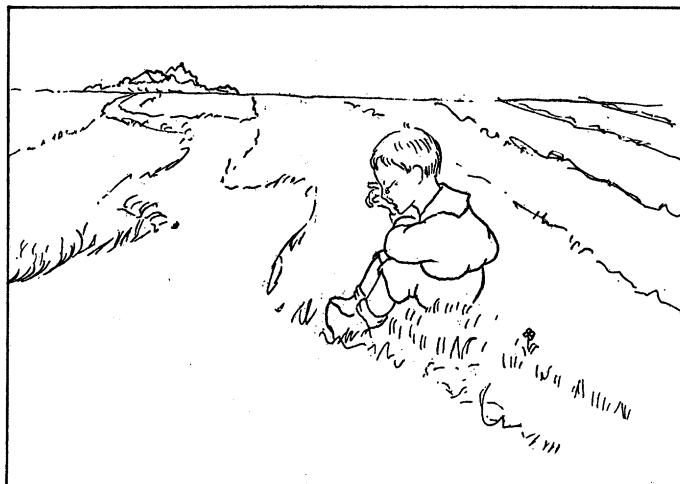
ויאם האבן פון פרימארנו או
ביז אין דער שפערטער נאכט,
אין פעלד געשפֿרונגען אוּן געטאָנט
אוּן פרילאָד נאָר פֿאַרבראָקט.

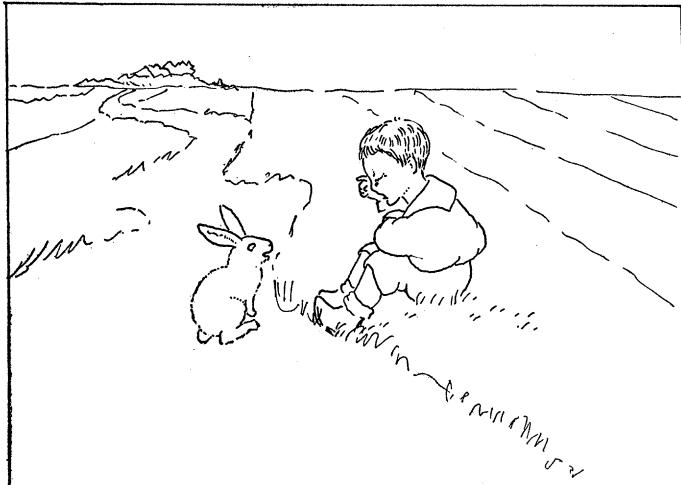
אוֹ אָז עַמְּ פַּלְעֵגֶת דִּי שׂוֹאָרֶצֶעֶ נָאָכֶט
זִיד אָז פַּעַלְדָּ פַּאֲרָקְלִיְבָּן,
פַּלְעֵגֶת אִינְגָעֵלָעֶ דִּי צִיגְעַלְאָד
צָוְרִים אָהִים פַּאֲרָטְרִיְבָּן.

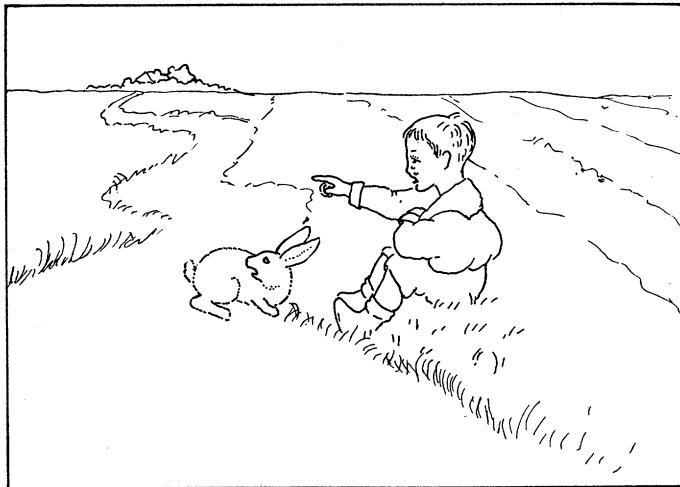
פאסירט אמאָל אוֹ אַינְגָעֵלָע
ברענְגָעַן נִימֶט דֵי צִינֶגֶן
וּוְילָן זַיְהָ פָוָן פָעַלְדָן נִימֶט גַּיְינַן —
בְּלִיבָן רַאֲרַטָן לִיגָן.

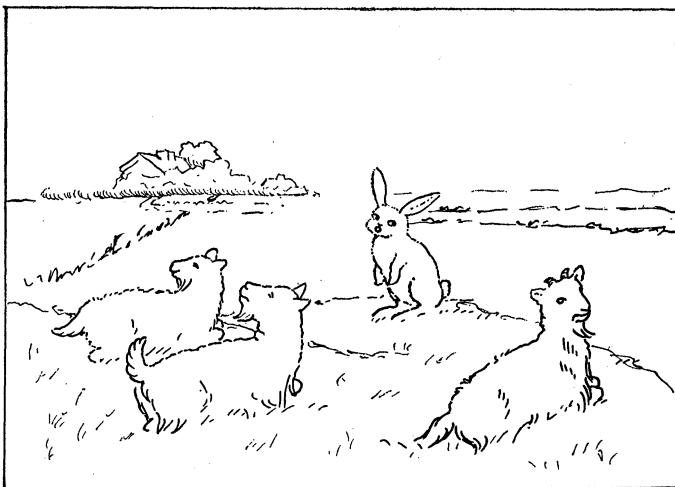
ער בעט אוֹן רופט די ציגעלאָד —
זַיְוִילָן אַלְעַ נִיטַּ גִּיןַ.
דא זעט אוועַה זֵיד אַינְגַּלְעַ
בָּאָם וּעְגַּמְּיטַ אֲגַוּוּיַּן.

פארבי לוייפט שנעל א העוזעלע
זעט עס אינגלס טרען.—
ויאם ווינסטו ? פראגעט דאס העוזעלע,
זאג נאר, לאמד הערן.

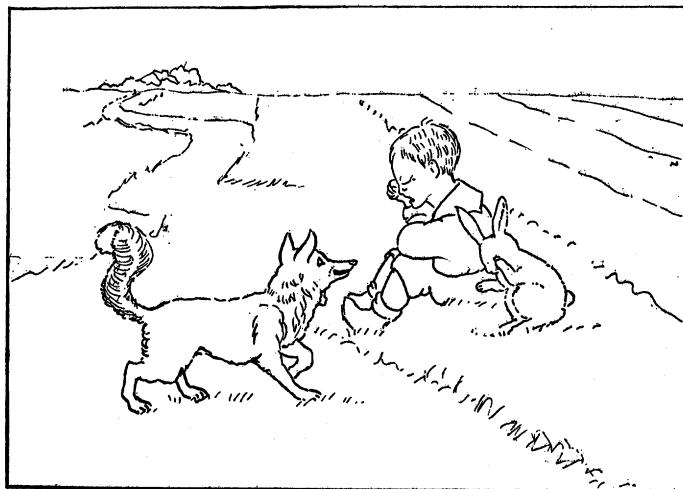
דא רופט זיך אָפַּ דָּאָם אִינְגָעֵלָעַ :
— אַיך ווֹיַן אָוַן ווֹיַן אָוַן ווֹיַן,
וֹיַן סְזֹוִילָן נִיט דֵי צִינְגָעֵלָאָד
מִיט מִיר אָהִים הַיְנַט נִין.

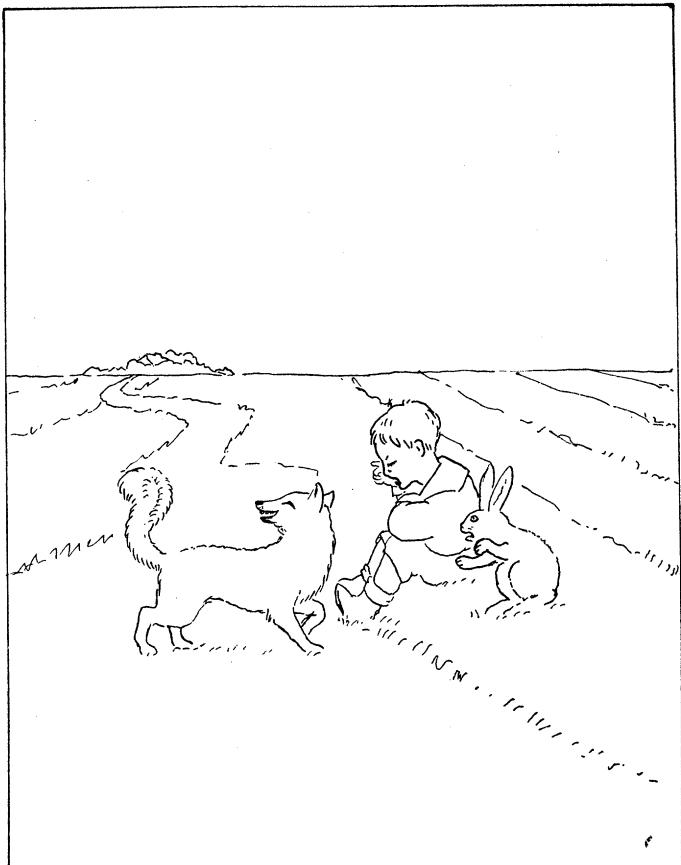
— דאס נאָר ? — צעלאַכט זיך העזעַלע,
איך טרייב זייל באָלד אַריין !
גײַיט העזעַלע און בעט און טרייבט
און רעדט די צינּוֹן אַיִין.

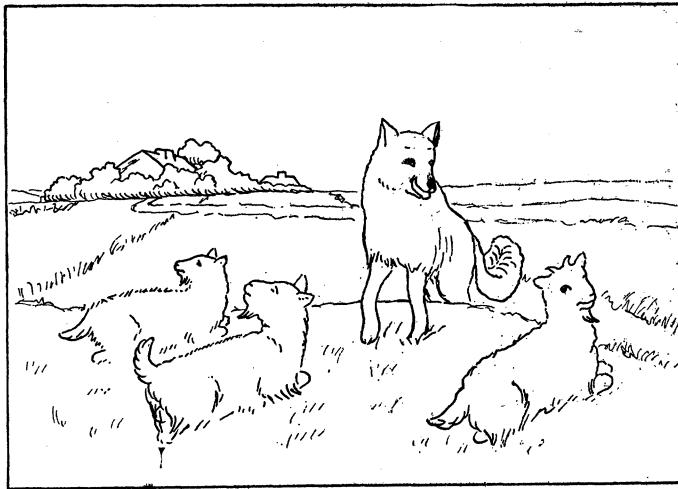
די ציגעלאך זוי פאלגן ניט.
ניין ! איזן מאָל ניזן אוּן ניזן !
ועצט העוזעלע זיך אוּיד אַוועַך —
פְּלַאֲצַט אֹיס מיט אַ גַּעֲווִין.

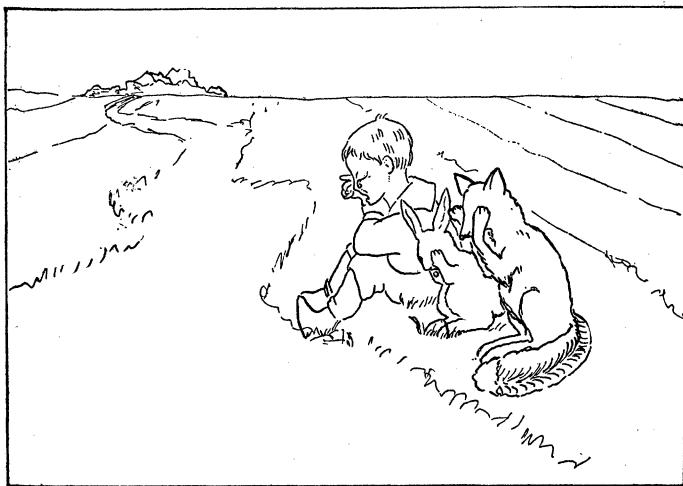
דא לוייפט פארבי א פיקסעלא.
— וויאם זוינסטן, פרענט זי, האו?
און די טרענון דינע ביטערע
רינען אויף דיין נאזו?

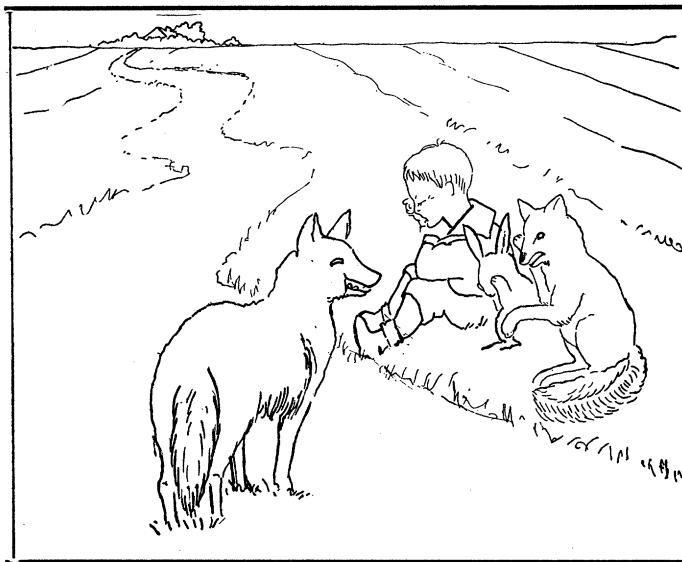
רא ענטפערט אָפַּ דָּמַּ העזעלע:
— אִיד ווַיְיֵן אֹנוֹ ווַיְיֵן אֹנוֹ ווַיְיֵן,
וַיְיֵלֶּאָינְגָּל ווַיְיֵנֶת
אוֹנוֹ אַינְגָּל ווַיְיֵנֶת,
וַיְיֵלֶּאָזְיוֹלָן נִיטָּהָ דִּי צִיגְעַלָּאָד
מִיטָּאִים אֲהִים הַיִנְטָגִין.

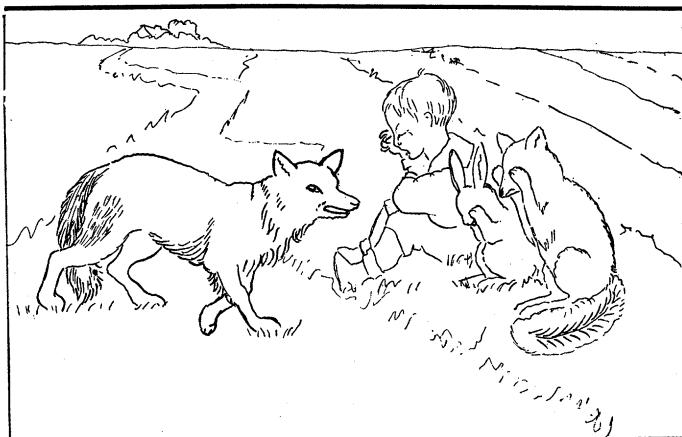
דאָם גַּאֲר ? — צַעַלְאַכְט וֵיד פִּיקְסֻלָּע,
אִיך טְרִיב זַי בָּאֶלְד אַרְיוֹן !
נִיִּיט פִּיקְסֻלָּע אָוּן בָּעַט אָוּן טְרִיבְט
אוּן רָעַדְט דֵי צִינְן אַיְוֹן,

די ציגעלאָד זי פֿאלְגַּן נִיט,
נִין! אֵין מָאֵל נִין אוֹן נִין!
זַעַט אַויְד אֲוּעַם זֶיד פֿיקְסָעַלְעַ —
פֿלאָצַט אַויְס מִיט אַ גַּעֲווִין.

דא לוייפט פארבי א וועלפעלע,
וועלפעלע דער גרויער.
— ויאם ווינסטו, פרענט ער פיקסעילען,
זאג ויאם אויז דיין טרויער ?

באלד ענטפערט אָפּ דְּאָס פִּיקְסָעֶלֶעֶן :

— אַיך ווֹיֵין אָוֹן ווֹיֵין אָוֹן ווֹיֵין,

וֹיֵיל הַעֲזָל ווֹיֵינְט.

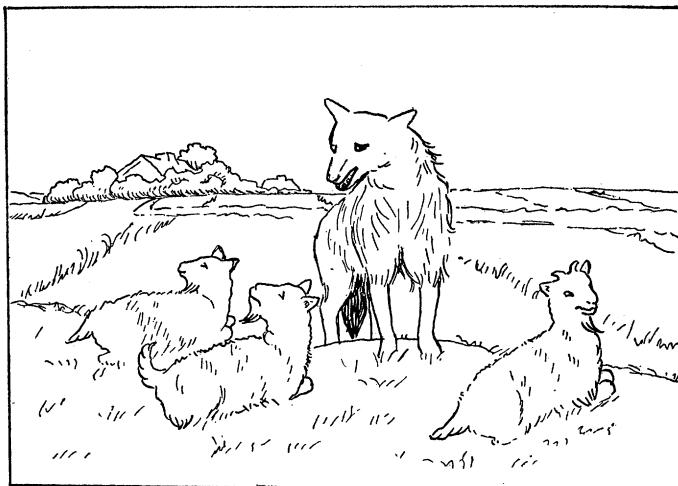
אוֹן הַעֲזָל ווֹיֵינְט,

וֹיֵיל אַינְגָל ווֹיֵינְט.

אוֹן אַינְגָל ווֹיֵינְט,

וֹיֵיל סִיזְוִילְן נִיט דֵי צִיגְנָעֶלֶעֶן

מִיט אִים אַהֲרִים הַיִנְט גִּינְזָן.

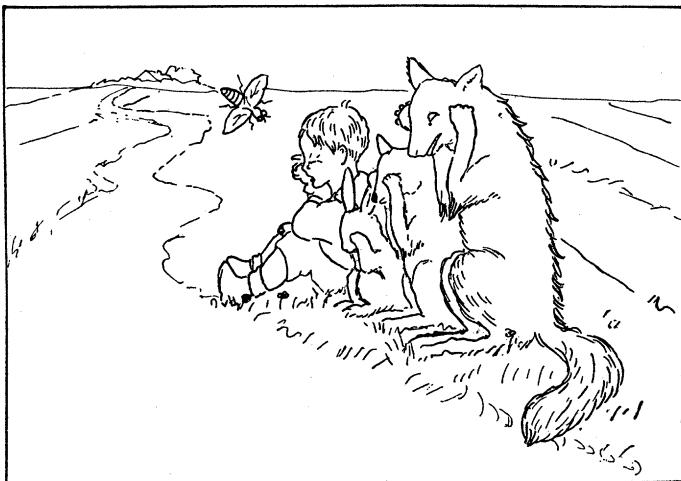

—דאס נאר? —צעלאכט זיך וועלפעלע.
איך טרייב זייל באַלד אַריין!
גייט וועלפעלע און בעט און טרייבט
און רעדט די ציגנו אײַן.

די ציגעלאָד זיַּ פֿאַלְגָּן נִיט.
ניַיְן, אַיְן מַאֲלֵ נִיְן אֹוֹ נִיְן!
זַעַצְתָ אֹיךְ אָוַעַמְךָ זַיְד וּוּלְפֿעַלְעָן —
פֿלְאַצְטָ אֹים אַיְן אַ גַּעֲווֹיַן.

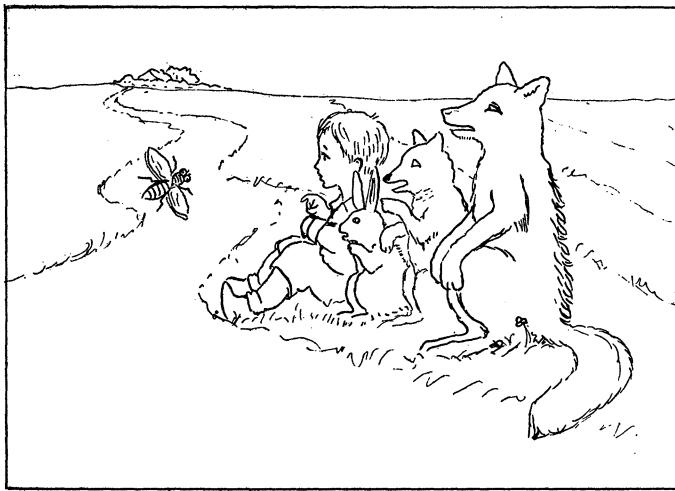

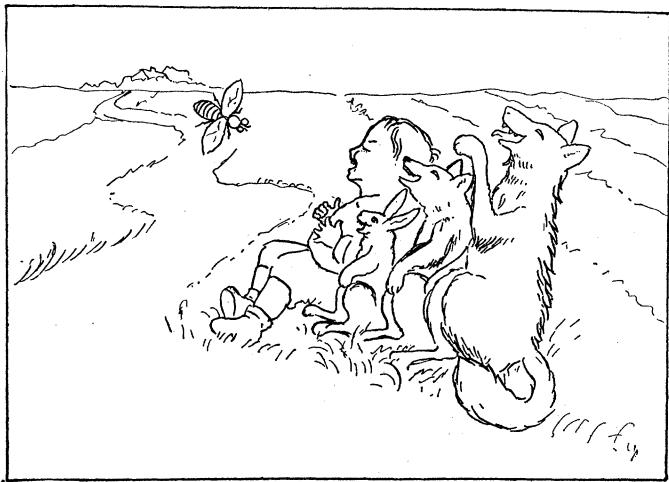
דא פְּלִיט פָּאָרְבִּי אַ בִּינְעַלְעַ
אַ בִּינְעַלְעַ אַ בְּרוֹיזַ.
וּאֲסֵם וּוַיְנַסְּטוּ ? פְּרֻעָגֶט עַם וּוְעַלְפָעַלְעַן,
דָּעַרְצִיֵּל מִיר אַלְצְדִּינְג אַויִּם.

דאָ רופט זיך אָפֶּ דָּאָם וועלפֿעלַע :
— אִיךְ ווֹיֵין אָוּן ווֹיֵין אָוּן ווֹיֵין,
וֹיֵיל פִּיכְסָל ווֹיֵינְטָן.
אוּן פִּיכְסָל ווֹיֵינְטָן,
וֹיֵיל הָעוֹל ווֹיֵינְטָן.
אוּן הָעוֹל ווֹיֵינְטָן,
וֹיֵיל אִינְגָּל ווֹיֵינְטָן.
אוּן אִינְגָּל ווֹיֵינְטָן,
וֹיֵיל סְזִוְילָן נִטְמָה דַּי צִינְגָּלָאָד
מייט אִים אֲהִים הַיִנְטָה גַּיְינְ.

— רָאָם גָּאָר ? צַעַלְאַכְט זִיד בִּינְעַלְעַ,
צַעַלְאַכְט זִיד אָנְדֹזֶעֶר בְּרוֹיַג,—
אַט פְּלֵי אִיךְ שְׁווֵין אֵין פֻעַלְד אֲרִיּוֹן
אוֹן טְרִיבַּעַב זַי בָּאַלְד אֵין הוֹזָג.

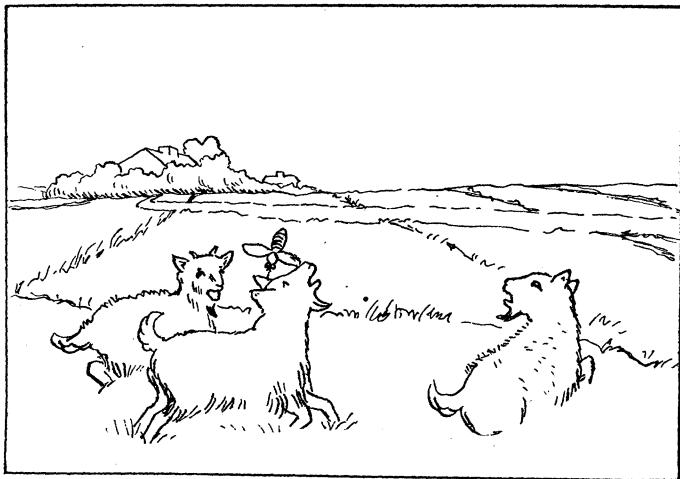
דא ווישן אלע זאלבעפירות
זיד גלייד די אויגן אויס
און שיסן אויפן גארן פעלד
אין א געלעכטער אויס.

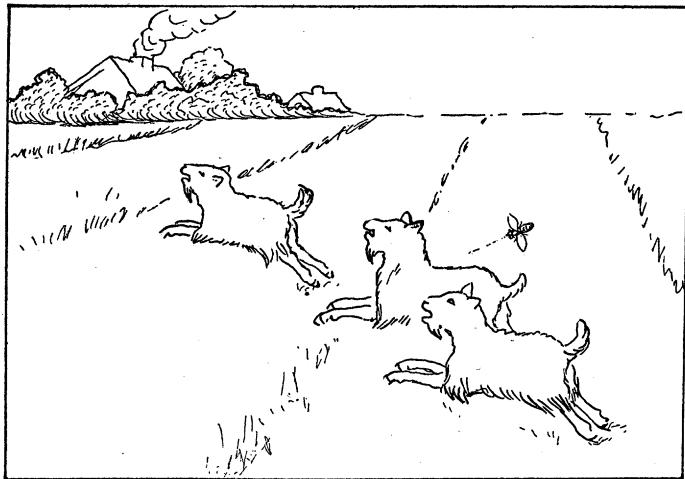
— זי, ביגעלאַ, זי, ברזיעלאַ,
זי פִּיצִינְקָעַלְעַה העלה,
וועט בִּיְקוּמָעַן דֵּי צִיגְעַלְאַד
פארטְרִיבָן פָּונָם פָּעלְדַ?

או ניט געקבנט זי בייקומען
האָט קינער פון אונדו פיר !
אי, אי, אוֹ דאס אַ בִּינְעַלְעַ
וְזָס זָגַט אַיר נָאָר צָו אַיר !

פליט בינעלע איז פעלד ארײַן,
איינט, צוויי — ניט לאנג געטראכט —
די ציגן איז די אויערן
בודזודזין האט זי געמאכט.

בודוזוזוזו —
גענומען האבן ציגעלאך
גלאיך אהיכם זיך טראגן,
קויים מיט דיב אויגן אנטזוען,
קויים זיין צו דעריאגן.

¶

נוטע

נאכט

